

Виходить во Львовъ що Середы и Суботы (кромъ русинъ вида) о 4-ой годинѣ по полуночи. Литер. додатокъ „Бібліотека наїзданій поясництв“ виходить по 2 печат аркушъ кожного 15-го в. похвд. для кожного мѣсяца.

Редакція, адміністрація і виспідіція підл. Ч. 15 підл. Галицької.

Всі звесты, посыпанія і рекламація належать пересыкати підл. адресою: редакція в адміністрації „Дѣло“ Ч. 15 підл. Галицької.

Рукописи не звертаються толькож на попереднє застереженіе.

Поодиноку членою стонти 10 кр. а. в.

Дѣло

ВЕСЬЛЕ ЦѢСАРЕВИЧА.

Веселі торжество середъ Цѣсаревої

Родини оживляє серця всіхъ народівъ австрійско-угорської монархії спільнимъ чувствомъ радості і сполучаси ихъ въ одну велику сем'ю одушевлену въ той хвили одинакими чувствами, одинакими бажаннями і житієнами для Достойної Пары Молодыхъ, для цѣлого Дому Габсбурговъ. Есть се характеристичною отнациою австрійськихъ народівъ, що тос вѣкамъ освячене глубоко чувство привязанності для Нашутої Династії есть головною основою силы і цѣлості всені монархії, спільною звязю, що живо доказує спорбъ межинародныхъ, живо борбы, часто наявѣтіе дуже завзятой, едине всі народы, мирить вѣхъ, оживляє і до спільногї працї для добра держави подвигас. Въ часівній подружю молодого Цѣсаревича витають австрійські народи съблуду будучи тон всебінною силы, піддержуючою цѣлості і успішність розвою австрійско-угорської монархії. Завсідь перейшти непоколебимъ чувствомъ вѣрности для Достойного Дому Габсбурговъ, Русини витають Достойну Пару Молодыхъ старорускою житієнію і горячими желаннями щедрого щастя въ надїї, — такъ свѣтло оправданій щедростю дотеперійшихъ Цѣсарівъ Австрії для Русиновъ, — що тутъ есть єдине приближене, єдина підпора для охорони ихъ народнихъ правъ теперъ такъ за-гроженихъ а наявѣтіе оспорюваныхъ, за-познанихъ і кривдженыхъ, що тутъ якъ завсідь знайдуть благосклонну опіку і що силу добродійнихъ традицій Династії Габсбурговъ взглядомъ руского народа, підъ пильномъ рївної благосклонности Династії для всіхъ народівъ, усмирятіе противній бурь, що бути течіє тиждіми флями на нашу народність, і для руского народа хотъ съ часомъ засвѣтить сонце лучшої долї. Та надїя на Отцівську охорону оживляє насъ і не дас намъ потонути въ морю усомнінія, она родить і оживляє нашу народний

ентузіазмъ і здвигас всю австрійску

Русь до широї участі въ радостівій торжествії австрійськихъ народівъ.

Забута справа!

Сегорѣй розіпрали бюджетові відношенія въ скороченій видѣ, може лжь надто скороченій, щоби можна въ нихъ видѣти повній отбитокъ цѣлорочного життя державного. Многій спасений гадки мусатъ остатись невысказаний, многій справедливий жаданій невыслуханий, многій жѣрії нерозважений — і то власне въ пору, коли розходиться, а бодай має розходитись о переміщенні устрою державного на лучше, коли мають бути вислуханий і съ собою помиреній всі народи Австрії. Межи забутими і певнослуханими находяться такожь і Русини. Не хочемо тутъ повторятіи сказаного вже не разъ на той же вѣстці, але пригадаємо лише одну справу, которая толькож посередно стояла въ звязи съ народними жаданіями Русиновъ що до ихъ рѣвноуправління. Есть се справа піднесена въ статії „Смирне запитанье до представителівъ Корони“, (гл. „Дѣло“ ч. 96, 97 і 98 въ р. 1880) і въ статії „Audacter salumniare!“ (гл. чч. 97 і 98 „Дѣло“ р. 1880). Въ тихъ статіяхъ піднесено, що „Czas“, загальну уважаний публіцистичнимъ органомъ обохъ такъ званихъ країнъ министрствъ, заявивъ, будьтоби одна високопоставлена правительства особа вилювала, що „Kogona stracił zaufanie do Rusinów“, що цвітій рускій народъуважалася якъ небезпечный для держави, перейшти соціалізмъ і т. д. Доси не послідовало нікаке поясненіе сеї справи такъ міногожаної для всіхъ Русиновъ, а іменіо „Gazeta lwowska“ имено свого обовязку не спростовала ани однімъ словомъ виснє згаданихъ слівъ публіцистичного „Czas-u“ і совсемъ не пояснила сеї справи. Отповѣдна пора до поясненія сеї справи черезъ нашихъ пословъ буда при розіпрахахъ

подъ урядовими часописами, котрій ачейже мають обовязокъ пояснити вѣсти го-лошений о Коронѣ і о правительственныехъ мужахъ і о ихъ отношеніяхъ та-жожь і до руского народа. Коли оди-жожь, чи задля неприступности до голосу, чи задля браку часу, чи їхъ якихъ пи-шихъ причинъ никто зъ рускихъ пословъ не забирає голосу при розіпрахахъ підъ урядовыми газетами і не захажає урядового поясненія сеї справы, то мы еще разъ звертаємо увагу на ту справу нашихъ Вп. пословъ, і маємо надію, що они при найближшій случайності за-жадають вѣдь Б. Е. министра-президента поясненія сеї вѣхъ Русиновъ живо дотыкаючої справы.

Повѣтова рада жовківська

все еще не може уконститууватись безъ всякої вини єи нововибранихъ членівъ. Звертаємо на се увагу дотичащихъ властій, котрій ачейже не схочать давати доказу, що повѣтова рада, зложенія въ большості зъ Русиновъ, есть каменемъ преткновенія дѣйствія автономії. Тычакомъ, якъ зачуваємо, роблятись всякий у-силия, щоби наклонити бодай Русиновъ-селянъ до резигнації зъ выбору! Чи жъ толькож рада повѣтова съ польскою большостію може дѣйствувати на Руси?!

Бесѣда пос. о. Озаркевича

выголосена при буджетовихъ розіпрахъ при титулѣ 4: „політична адміністрація краївъ“ на 145 засіданію дна 3 маї 1881.

При генеральній розіпраї не мігъ і прийти до голосу, тожъ мушу бодай при спеціальній розіпраї забрати голосъ якъ членъ народу, все вѣрного правительству, котрій якъ народъ славинський, якъ сказає Б. Е. министр-президентъ, такожъ не повиненъ бути тисненій до стѣни, а мимо того при теперійшихъ мірахъ правительственныехъ єсть совсѣмъ висвіченій зъ підъ рѣвноуправління. Всѣ бодай засады основныхъ законівъ о рѣвноуправлінні мають значеніе лише для другихъ

Предплата на „Дѣло“ стоять:

на цвітій рікъ . . . 8 зл.
на півн. року . . . 4 зл.
на четвер року . . . 2 зл.

за дн. „Бібліотеки“ на цвітій рікъ . . . 5 зл.

на півн. року . . . 6 зл. на півн. року . . . 2 зл.

на четвер року . . . 3 зл. на четвер року . . . 1 зл.

Предплату належить пересыпти франко (найлучше поточнимъ пере-казомъ) до: Адміністрації час. „Дѣло“.

Оголошення приймаються по цвіті

6 кр. а. в. бѣдь однога строчкою печаткою.

Рекламації неопечатаній вѣлький

бѣдь порта.

австрійскихъ народівъ, але для руского народа наявніть і крыхта въ нихъ не сміє бути изъ житю переведена! Ще на данийшихъ часідникахъ вис. пілати старався і совсемъ безпристрастно представити многій падъжити, котрими воюючи проти нашого народа, але мимо того все остається по данному і справѣ шкода будьоби напіть тратити бѣльше слідѣть, якъби обовязокъ посолскій не призвевавши мене до продовженії сеї спаївної роботи.

Я не наявніть, кожного разу беспотрібно лише підносити кригъ болести, але коли бачу, що съ тымъ інірнізъ, лояльнимъ і жертвовлювнимъ народомъ, рускимъ поступають такъ сторонничо і безвагідно, а єто політичній і національний права просто въ сміхъ повертаються, то йдути за волю мою выборчий мунту тутъ бодай заливати, що сеї веесторонній гнєтъ теперішньої політичної системи на нашъ народъ вже переходить велики граници і що при такому станѣ леди чи зможе нашъ народъ дошле переносити на собі всіхъмаганія правительства. Можжиними яздаю лише о той, що у нає, здається, видало паролю, щоби самостїйний пілніть народъ на піборы совсемъ осла-біти і спараджувати, бої утворено у нає такъ широке поле для беззаконної агітациї, ба наявніть торги для підкупства і спродахи голосівъ, що черезъ то на-робъ до крайності деморалізується. И до такихъ дѣлъ уживають многій політичній органи правительства наявніть якідінамерії, щоби тымъ скріпти тую безза-конність проти опущеного, хочъ спо-кійного народа руского. Але найбільшу увагу, ба що бѣльше можна сказати, наявніть дозоръ поліційний звертається у нає на гр. к. сяящесть, котре все визначалося своїмъ почуттямъ права якъ най-лучша підпора державы. Я далекій бѣдь того, оскаржувати всіхъ політичній органи правительства, бо суть многій (?) межи ними честній, справедливій і людскій музъ, котрій дбають о добро державы і єго обывателі, але суть, межи ними і такъ, котрій підъ покришкою закона позволює себѣ всіхъ кривдъ і своєполовності, а щоби оттаки залити въ себе пину, єще покриденого зновъ кривдати, якъ се дѣє посли кождихъ выборівъ. Я понісно трахъ, якъ то у нає поступають съ гр. к. духовенствомъ. Такъ пр. маю підъ рукою письмо ц. к. старости въ Коссівъ въ 28 маї 1880 ч. 5426, котримъ называє гр. кат. приходника, щоби виставити

розвідность — на мѣстце отиж-бости на-ступилъ ожинленій, живненій рухъ, а все тое вилявкало нові правила.

Стиль що до народності. Ко-

жажды народъ має єї вибраний з

ін'ками управильній, собѣ питомий

стиль. Въ Европѣ есть ихъ множества,

але мы щедемъ ихъ лише на кілька за-

гальнихъ, ученими въ загадѣ принятыхъ

за ворцівъ, въ которыхъ вѣдь другій пі-

сли близіони або дальшии єївни ехдно-

сти беруть примѣръ, ихъ наслѣдуютъ, і

собѣ приносять.

Стиль ін'мецкій отзначається по-

вагою, зручності, силою і ясності іль

въраженю. Ін'з ам'рієв бѣльше на ви-

турину живи, а менше дѣлє о поверхно-

висті; має притомъ глубоке і ін'кисне

чувство. Опертъ єсть бѣльше за розумъ.

Стиль французькій отзначається по-

бльшою легкостю і любить бѣльше по-

верхною импонувати. Блескъ, польськъ,

є єго особенна цѣль, а щоби єї осигнути,

до сего кожде зредство у него добре.

Го найкрасша сторона застїгдъ зверне-

на на лівї, і старається бути елегантною.

Могли бы єго пішати панськимъ

стилемъ.

Стиль італійскій плекає по ви-

чесністі, буйності, солодкості, пи-

шиності, і бѣльше шукав лише того,

що бавить. Неустанно варуєна при-

страстъ Італіянина, єго весь чувствитель-

ний темпераментъ ясно спідчать о не-

сталості перепроцідженія одностайного,

типового характеру. Всѣ бѣдь оширяє

на чистій і падъжити въ себе пину, єще

покриденого зновъ кривдати, якъ се

дѣє посли кождихъ выборівъ. Я понісно

трахъ, якъ то у нає поступають съ

гр. к. духовенствомъ. Такъ пр. маю підъ

рукою письмо ц. к. старости въ Коссівъ

въ 28 маї 1880 ч. 5426, котримъ называє

гр. кат. приходника, щоби виставити

мечкій (бо єму бѣдь сподобався — не ви-

жаючи на то, що бѣдь не єго), запутає

и въ ін'мъ такъ,

для политичнъхъ тенденцій виниродо-
влені Руїи. Сумно, що у наїв почина-
ють повертали давній часы, що релігія
стремиться вновь орудіють рукахъ польоні-
ваторів. Але есть со фактъ, съ которымъ
налезжитъ числится передовицъ напому-
духовенству. На наїбъ духовенствѣ
починає тяжкій обвинюють відмінніємъ
старатися, щобъ релігія не втратила
своєго весселітного, миролюбивого харак-
теру, щобъ ви не напізноють очахъ на-
рода на орудіе польонізації, щобъ она
остояла, повышше пристрастій політич-
нъхъ и щобъ у наїв не вновь не рожо-
рівалась релігійна війна. Мимо всіхъ
перепонъ и трудностейъ мусить ваше ду-
ховенство такъ гісно влучитися и здру-
житися съ народомъ, щобъ вівся супро-
тивна пропаганда не вийшла посіху и
вриступу середъ нашого народа. Остаточна
тенденція Змартвихшт. Єде до того, щобъ
акъ #1 однови стороны польонізувасти руїїв
нарбдъ, такъ #2 другои стороны зробити
тепер фінанс русне духовенство
злишнимъ для народа. Беть ее отжо-
борба противъ рускою народності, а зара-
вожъ противъ существовання руского ду-
ховенства. Каждый прибрѣтъ кліентель
Змартвихштансфінъ мусить потистати за
собою рѣзну страту руского духовенства.
Темъ *sauvant consules...*

чі. Німці учнівські відбили ще відповідь
заглянувши другий пітомці-Волохі і почали
кричати: „Marsch hinan! weissst du
nicht, dass du Jeden grüssen musst!“ Отака
кинулись на него, почали його бити
окровавили, кричучи безустанно: „Solein
Kerls werden wir morden!... hinan!“
Зображені слуги, прафігіс прафектъ Вояов
кій і Томаша, котрый вмѣтъ зробити ко
нець той змеръ почали самъ кричати:
„Soleine gemeine Kerls muss man hinaus
werfen!“ Конець концемъ стало на тоймъ
що Кошарницука, балонинного брата свого
ледво обернинь бти той напасті, п
такъ заїхавъ складобу до ректорату. П
битий і окровавленій ученикъ удавас
такожъ съ складобу до самого митрополита.
Якъ скончітися таї сприана, не зін
чимъ і мы не писалибы о нїй, яслибы с
еніть фактумъ не виявілись важливими
мотивами, а именно заїхавъ влади і піса
нинь Волохів до цего, що руске. Пі
томці-Волохі не можуть стерпіти Ко
шарницука, котрый яко честний Русинъ
навіть і всходы упоминається за покри
цданіе русинъ, народныхъ правъ із
семінарія. За тое и піметились на нїмтъ
его брата изъ Христа, хотъ въ такій ді
ній способѣ.

то и оскорблению русского языка, чтобы
известные не мусорили ~~близ~~ ^{близ} передъ
русскимъ, снискавъ за свое недоблество.

Наведу еще один пример поступков Волохова. При будущей консекрации избрать деканом теологического факультета служащему Орда, чтобы быть записаны, изъять волокнистый иконы языкъ домашний. Але Орда будучи въ роду Русинъ, а не хотицъ въ другон стороны нарикатися на неприлично, о. Калиничеко написалъ въ листѣ: „гуманійскъ, ruthenisch, deutsch, polnisch!“ Ктоел однажды пояснилъ французъ, что то не можна писати тыхъ языковъ, котрыхъ бывъ знає, а лишь той, котрымъ бывъ въ дома говоритьъ, — и бывъ написалъ: „русскій“. Той пениній и справедливый слѣд поступокъ мусить бывъ нуждою переплатити, въ ику готовы почасти, бо даже на иго мнѣте роваписаный конкурсъ.

Кончу тыми колькома фактами, котрыи могутъ причинити до разъясненія нашей политики; кончу съ желаньемъ, чтобы наші сусѣды-Волохи занехали также праѣдебній отнosiеніи до Русинъ и пришли до вѣзнанія, что только рука въ руку съ Русинами, а не оскорбляющи ихъ природныхъ правъ, могутъ напередъ поступити.

кромѣ одного дра Кронштадтъ, подчиняется въ сущности
одинъ демократъ, подчиняясь въ сущности монахъ.
Больше замѣдлить политичнаго разви-
тия замѣдлить противъ рѣвноуправлія приступъ
къ Нѣмцамъ, аль замѣдлить приступъ къ пос. Га-
бдуку. Той фактъ поднять наѣз-
дъ на потузы своихъ послѣдователей
и членовъ бесѣды. Впрочемъ се же хар-
актеристика прииметъ цѣлого парламентария
Аustria, що при великой спрѣчкѣ между
нимъ и первій пленѣ споры политичнаго, кон-
фессиональнаго и политичнаго налагутъ въ из-
ниторесы экономичнаго и социальнаго, доброво-
льный поодинокихъ приѣзжихъ въ
Austria. Такъ и изъ себѣ разъ, що генералъ
нѣкоторыя бюджетомъ центральности
нѣкоторыя бургомистрии на правитель-
ствѣ съ рекриминаціями на правитель-
ствѣ ѿно протегутъ Славянъ, — що утверж-
даютъ для Чеховъ не потребно, що бу-
дь не належалось будо дати поддерж-
ки не въ школыництвѣ, а въ
ревноуправліи въ школыництвѣ, що
австрійскій Славянъ волнилъ подпорядкованіе
изглѣдомъ культуры подпорядкованіе
кому елементови, бо никакое Австро-
іаде и т. д. Выступати при буджетѣ
тѣмъ рѣвноуправлія Чеховъ и Славянъ
въ школыництвѣ Нѣмцѣ-центральности
больше не мали права, що $\frac{1}{2}$ частії
ту школьнаго идеи на школы Нѣмцевъ.
закладахъ своихъ правительству про-
тивопоставлено пародичнѣй центральности
ревноуправлію пародичнѣй центральности
только мали справедливость, що всѣхъ
выключено отъ рѣвноуправлія Русъ
— Чому не подѣлите университеты
скій на два: посѣльній и рускій, ю-
лиальствіе правскій?

ПЕРЕГЛЯДЬ ПОЛИТИЧНЫЙ.

Австрійско-Угорська Монархія.

(Бюджетова дебата въ палата пособъ.
Въ пособътъ чѣмъ наша часописъ подади
мы загальну характеристику дебаты бюджетовъ, показали на борбу двухъ головныхъ
партий парламентарныхъ и назначились
при томъ наше нестрадие положеніе, ко-
торому якъ при попереднѣхъ централістич-
ныхъ министерствахъ, такъ и при теперѣ
шибъ, автономичбъ, не было й немъ
усложненія — а все наимъ вѣторъ въ очи.
Мы вказали на неутомиму працю и сильну
организацію Русиновъ у внутри своего краю
яко на единоспасающее средство нашои сильы
народной. Нынѣ приглядаемось тѣй борбѣ
автономистовъ съ централістами при са-
чно бюджетовъ разрывы и покажемъ тѣ
оружія, якіхъ воюющій стороны уживаются.
На вступъ сказать належить, що сегорочній
бюджетъ представляє немалый дефіцитъ
бо — надъ 53 мільони! Однакожъ котрого
року бюджетъ австрійскій обійшовъ безъ
дефіциту! — все будь дефіцитъ, а сего
року тѣ загальніи суми 53 мільоновъ при-
пада 37 мільоновъ на видатки слухайши,
котрій могутъ або й не можуть повторитися
въ другихъ рокахъ, а 17 мільоновъ дефи-
циту єсть стального, котрый що року буде
повторятися. Розумѣєся, що централісти зъ
самокъ засады стаютъ въ опозиції теперѣ
шному министерству и промовляютъ про-
тивъ переходу до дебаты специальнюю нада-
буджетомъ. И дѣйство всѣхъ бѣсѣдникъ про-
тивъ бюджету зъ стороны централістичніи

рамался хъбъ. Кореспондентъ „Слав-у“ — „włoszianie“ с. с. вѣйтѣнъ и писарѣвъ, до кончать рады поимѣтровъ во Львовѣ. Передъ громадкою неспокоя 50 вѣйтѣнъ и писарѣвъ, при члененій ассоції „обывателѣвъ“ представилось наразъ ажъ трехъ — „добродѣлъвъ люду“. Кн. Сапігу, который не явился, представилъ „обывателѣвъ“ Убышъ, п. Меруновичъ представилъ самъ себе, а за его одѣлокъ надумавши п. и. Убышъ представити себе яко кандидата на постъ „dobrodzieja ludu“. „Wiec wloszianie“, якъ се шумно обѣщувано свого часу, зробивъ комплектие ялко, а по нашому — виївся на инициаціи не толькъ що до числа селянськихъ участниковъ, але и тымъ, що никто зъ селянъ не забралъ голосу. Найзабавнѣше будо, що оба кандидаты Убышъ и Меруновичъ, секретарі ради поимѣтровъ, почали жѣже собою пересвітись, що тъ нихъ есть „dobrodzieje ludu“. Pan Dobrodziej Меруновичъ на диво признался, що бѣзъ Русинъ, якъ се свого часу зробивъ другъ Юліанъ Черванскій, — и забувши на то, що передъ дномъ лѣтами кандидуючи въ ратушевѣ сали заявивъ, що руска спраха зостала залагоджена унією люблинською якто 1569 и теперъ же для него не существуете, почавъ признавати, що на єйтѣ жість не толькъ Поляки але и Русинъ и що не годиться, щобъ с. Поляки „выдирили стрѣху“ Русинамъ и на вѣтвотеть, бо они мешкають тъ єїнї хаті.

„Jestem Rusinem z rodu i przekonaniam, ale w lwowskim powiecie szczególnie Rusini z Polakami sa tak pomieszani, ze rolnicy podnoszonej właściwie nikt nie służy“, сказалъ п. М., не забывъ подснить, якъ биъ може бути „Rusinem z przekonaniem“, скоро „właściwie nie służy rolnicym podnoszonej?“ „Що межи рускими а мазурскими громадами, можи рускими апольскими селянами изъ справахъ материальныхъ може бути згода, сколькость интересовать сколькость обороны — ее рѣчь перва, але осего не подснить п. М., якъ биъ думалъ бти въ помочь не только Полякамъ, але и Русинамъ, и що требили испирания и захвалювани имъ доси представитељ ѿ іа Абрагамовичъ и Крже-
нуовичъ для добра аже по рускихъ але
точбыпольскихъ селянъ? Не досить, на
какую забавитись въпольского демократа
передъ селянами въ часіи выборовъ, але
треба мати смѣлость бути имъ на дѣлѣ и
стягнитись бти шляхцко-папской полы.
І. Убышъ заявилъ, що солодкі слова п.
Меруновича — ее „пусты обѣтницы“ и за-
верочки, будьтобы п. М. бувъ „добродѣль-
ноду“. Оттакъ піднявъ свою кандидатуру и
старался доказати, що биъ есть „добродѣль-
ноду“, бо давъ одній громадѣ, которая пого-
дила, 16 кіршикъ збожжа, а до Кривичъ пі-
дадъ келька ферь сіна! Мѣра п. Убышъ
и добродѣль народныхъ пригадує, проло-
жено: величай мене поте, бо тебе рано

ру", але чи не лучше було бы п. Убышеви
кандидувати въ Шегединѣ, на котрого ме-
шикають мусінь біль минувшого року та
коїж дати зъ колика креїцарії. До сего
причинився ще и „Сказ“ и починає доказо-
вати, що властивимъ „добродѣятъ люду“
єсть кн. Сапіга, ба що рускій народъ має
обов'язокъ, усунути туу „аномалия въ коди-
въ, абу шаъ зъ tem stanowiskiem *spoleczenstwa*
i z temi wyjatkowemi politycznemi warun-
kami i brodkami — nie zasiadal w sejmie.“
Якъ нібудь не знаємо, що треба розуміти
підъ „*spoleczenstwa stanowiskiem*“ кн. Сапі-
ги, але можна звернути увагу, що ту ано-
малію виключені кн. Сапіги зъ собіму по-
наповнила сама польська шляхта. Зъ боками
приходить рускій осляпинъ сповнити обі-
сіємъ за польскихъ чанбіть такъ безвзгли-
днихъ супротивъ кн. Сапіги?! Не дарма
сказавъ одинъ осляпинъ виїшовши зъ того
„ланського віча“: „Ой, Господоньку, где-
сь тыхъ добродѣятъ та опѣкунить якъ грибонъ
по дощі, такъ славлятся, що ажъ роты
другу, — а намъ въ боць коле.“

— Польскимъ повстанцамъ зъ рону
1863, оставочимъ теперь въ Сибири, аль
донасога зъ Варшавы, позволивъ Лорисъ
Меликовъ переселиться зъ сажъ до соседныхъ
местечекъ, шо значно полнишь ихъ долю.
Зъ сего кроку сподѣваются Поляки уласка-
влена своихъ землякъ.

жися, новонародженыхъ дѣтей за часъ бѣть 31 марта 1879 до конца марта 1880 не изъ рускожъ языцъ, аѣтъ бѣхъ се учинить, бо со мною противиться рожнороддиспансеру министра внутреннихъ саранъ изъ 16 февраля 1876 ч. 1767 и д. к. Намѣстницата изъ 25 февраля 1875 ч. 47131, — але изъ латинскожъ языцъ. Оттакъ одернишъ тѣй приходиши, пакою тако само вѣданье изъ 27 липцы 1880 ч. 6762, предложити такій вѣдь до третихъ дѣтей и то подѣтъ заграждеными кирѣи! Оттакъ пакъ буде вѣданъ по латински, пакъ буде изъ языка иновѣдъ языцъ, тѣлько борони Божии не изъ рускожъ — руского языка и письма не можна никакъ уживати!

И спарайтъ иже не знати, изъ якому
языцъ має Русицъ относитися до пластиї;
напиши по руции, то докорилютъ ему, чо-
му не пише въ урядовъмъ польскомъ я-
зыцѣ, въ по большій части такъ подлинъ
або сорбъмъ не упомянутися або наимѣ-
ниутся, хотѣбы дотычили и найшо-
найменіемъ справы; напишеноань по чешес-
ки, то кажуть, что подлинъ не буде прі-
нятъ, бо треба пишти иль одибръ въ кра-
сныхъ языкахъ. Отако внесати по польски? А
гдѣсь напизванье наименъ народности
и родицъ можы? Така то доля нашего
священства, когре мусить стояти ить без-
перестанныхъ урядовыхъ отношеніяхъ, съ

ластями, и за то мусить оно платити гро-
шеві кары и еще изъ политичнѣхъ шаговъ
дѣ уважаютъ его неблагонадѣйныя! А
що на наше спасеніе находитъ такій
карь грішней, изъ се дамъ бодай однікъ
прижѣръ. И такъ староство изъ Томми
загрошило письмомъ въ 6 марта 1881 ч.
2669 тамошнему приходнику карю гро-
шевоза подъ строгостю експензии, если
изъ протягу 24 годинъ не предложитъ
конкретнѣйшъ выкладъ изъпольскіхъ
и польскихъ письмомъ. И такое
заданіе опирає староство на министе-
рственную разпорядженію въ 4 червня
1869 ч. 2354 (В. кр. в. ч. 24). Сей слу-
чай вѣдомый Б. Е. министру-президен-
ту. И давнія рѣчи, что щось такого мо-
жутъ чинити политичніе власти на под-
стапѣ разпорядженія въ такій разпорядженіи
применятъ ико мѣрдайный пришелъ
для сторінъ, коли предѣлъ разпорядженія
можутъ мати мѣстце толькъ въ тыхъ
случаяхъ, где нема установы, або где хо-
дить о поимененіи установы. Але тутъ предѣлъ
сущестную основную законъ изъ 21 грудня
1867 (В. в. д. ч. 142) Арт. XIX о рѣшено-
управлению вѣкъ народностій. Нигъ можна
отже поемкуютьсѧ, лише на икесъ раз-
порядженіе тутъ, где есть изъразный зало-
женъ? Чакъ се не есть просто изъказаніе
сторінъ, чтобы они не оглядывались на піз-
ній законъ. Въ концѣ не знати, чи при-
деректується закона, чи разпорядженія.

Також і від интелектуальності наглядь беспрестанно робиться відмінні переходи. Із життя утруднені відмінні способами залидання читальні по громадах; рускому товариству «Просяти» по Альбіці, зборення реалізовані видаєніхъ изъ піснокъ для народної просвѣты, а просвѣтъ цето товариства о книгарію біжала властъ політична; инспекторы школъ стають політично образувати учениковъ, збореніючи разомъ въ рукѣмъ языцъ, якъ се деся въ Святій, где пісольський инспекторъ спікше настіть

Замѣтки зъ теперѣшности.

(Що єо чого придається? Гаєць о розрізах ві Слівастров. Історія актионістичного діяння: у Мадлібрі, Німеччі, Польщі та у Русії. Сумна можливості розрізання житобеного пільгана. Майд. Гаєць о побоїх і сподіваннях життя. Нові краси величин. Скорі жежи життя. Ає спірійско-польські Папроцькі.)

Сказано, никто напередъ не вѣдѣ, ютъ до того придается. Кто пр. мѣгъ сподѣлатъ, ѹзъ зѣтъ келинъ станеся причиной бѣгли жибѣтъ изъ Україны, приглушенной пекрѣлану сторону голосной колысътъ Гайдамакчынъ? И къ бы мы могли були такъ легко збогатитъ нашъ географіческій, етиографіческій и экономическій вѣдомости дѣланіями, ѹзъ на Славаставградъ есть на столько жибѣтъ, ѹзъ нихъ бѣгли чи бебехи, вытрущены начемпами "гайдамакчими" руками, верыютъ пукомъ, несъ сицомъ, цѣлый великий городъ Славаставградъ?! Кто могъ сподѣлатъ по разбитому келинку, ѹзъ пр. пригласилъ сиѣтви — цѣлой Европѣ — существование (мало) русскаго народа, ѹзъ Alliance Israélite въ Париже буде радыты надъ единицою противъ Русинъ, ѹзъ новажна австрійская пользоавтальца "Русинъ" сконструатъ передъ сиѣтви австрійскихъ дипломатъ, начинавшихъ борьбу Земляковскаго, рицара Дунаскаго и неографа Гральольского, — ѹзъ существує и же русий 18 килюонный народъ и ѹзъ мнено волѣ Експозиціи въ Рождѣствѣ, "regt sich der kleinasiatische Sondergeist in Russland wie in Oesterreich" и ѹзъ остаточно тѣхъ Русинъ, изкирующей изъ польской номенклатурѣ азимо

науку шк. молодежи къ етнису, приспособленому къ национальнымъ законамъ. Се вуть, иначе сказать, факты, потрѣхъ годіи возвращити.

Сумний єв додібдь, що мужчина держаний зъ замѣромъ, становить неприступнини, щоби ляже не бути изъ роботы мѣръ спрещавимиъ ваганомъ праць всѣхъ народовъ, — що съ належжитъ до плану политичной системы правительстїенпой, не толькъ для але и мысли руокого изъ рода поддаконитъ подъ безпосредну власть.

правительства. Тогда при такомъ стечьи
переъ сущий чувствъ будется изъ тѣмъ
пароды, коли это голосу о помочь никто
на горѣ не слухає, и сей пародъ борачъ-
тесь въпротивъ смерти политической
справедѣ не зине, чи буде жиѣть консти-
туційной державѣ, чи уридинки для на-
сѧнъ на погубѣданіе уридиниковъ.

Годыльский переводчики реформы из-
дериканской, руководитися не только утили-
таризмомъ, а и справедливостію. Нын-
шній станъ ее спрапдѣ чиста
и реніе, а правительство при такомъ по-
ступлении представлена якъ партійне, бо
не служить спраподливой сприятелемъ и обго-
роюй право и законъ. Якъ бачимо, пра-
вительству союзникъ не залежить на тѣмъ,
щобъ Русинамъ допомогти, достутити
своихъ правъ.

При тόмъ исчезъ пызыскуєся ненависть правъ у народа изъ користъ правительстvenныхъ цілій. Зъ одної стороны пымається бѣтъ народа искъ найточнѣшаго знанія устану, а искъ другої стороны не жадаюся сего знанія бѣтъ органы правительстvenныхъ. Урядники часто не лише искажаютъ, але искажаютъ права, але mesmo того они находятъ силу обдпору изъ центральности правительстѣй, а измѣнѣ дѣстаются за тое еще и признаютъ! Для Русишиїа нема ии спрашливости ни конституційности и если дальше пойде, то бубны чашъ пымають слова выписанія на входѣ до імператорскаго бургу: *Justitia fundamentum geopolitici*. Съ сумисою революцію приходится дышитъ на тое, искъ правительство веде свои дѣла заподозрюючи основы народностї, искъ оно здаєся бути думными на свои успѣхи, при тѣмъ застороняючи рускую народності уважакъ за добрый знакъ для себе. Всѧ роки народності подай, искъ тѣ страданія, искъ непѣдѣлами часами перевопинять нашу исторію, искъ алидѣй, що спадають на нашъ народъ, его упадокъ и недолі — се искъ лише самі знамена аморального естану. Всѧ майже теперъ вытворившиа неприродный продѣль межки народомъ, а правительстvомъ, бо искъ устану перевопиняется у насъ лише одностороннею на некористъ народа. Если правительство поклоняется на низькій степени розкошь народа, то се не оправдує его посгубованія, бо пина сего не спадає на народъ,

и только на правительство.
Яко русский посолъ и ико Славянинъ
загадъ и тутъ лише о гдекотрыхъ мон-
гоментахъ, чтобы пригадати правительству
анормальный стать, вытворенный таєр-
шно политичною администрациєю, и не-
знати увагу, что если правительство сто-
ить на становищі позирені всѣхъ наро-
дьть въ державѣ а для осніженіи той ціан
онарази на бльшоти пис., палкы и
позиреніе всѣхъ народить въписано из-
ній на свой хоругвь, то повинно оно

тую конституційну вазду: „рівні права для всіх“ розширити також і на досі соєдинали забутий рускій і слов'янський народ, щоби сей народъ єнобудно подивався і ревніваже і щоби: теплі про-
міжні конституціонализму не тощаче за-
тисливими хмарами, але окінальною спільні-
стю па розціль держави і па розціль
і скручення пародії, із держави жи-
ючихъ. (Славно, славно! зв алецца.)

Бесѣда послы сов. Ковальского противъ признания важности выбору пос. кн. Пузыны,

выглошена въ палатѣ послѣднѣй дніи 4 падти 1881.
(Консѣлъ.)

Моя! Такъ звѣзда изъ Томми!

зъ одной кишинѣ до другогъ перекомпактъ
загороды дисперсія и тайны. Полкескій кам-
пидатъ безнасташно змовлялся стъ выборщиками,
черезъ цѣлую часть выбору шибався тѣ сажи-
салъ до другогъ и все тое чинилъ бѣзъ таин-
ства, безцеремоніи и прилюдно, що людю похму-
рили на него пальцами, выкрикуючи: «Ах
ви, діани! вже знонъ одного подвигнути
бѣ до касы за грѣшими!» То було спорадич-
наго, проститууюче весь акты выборки
кандидата!

П. спрощаєвській більшості тихо-
ко ім'яючи перекінити, що він протестує, ві-
дм Рускої о выборі від Падібрді в
стор. 9, сказавши (чи не): «Він не від-
борює Падібрді дано виборчими Жет-
чи Пітлеві, Степаном Гумановим
Іваном Сагоским, кожному 5 зл., щоби вон-
дили свої голоси на польського кандидата
Пузину.»

Зважишии наконецъ, що замітъ самъ и. кандидатъ публично называи и нагороди Романенка Токинукоюи, который не въ него голосувать, и що той выбирецъ бываетъ потвердитъ, що застраженный бувъ и превъолений отдать голосъ на Пузину, — тѣ же буде мати, моя ПІІ., ясній образъ выборовъ и я думаю, що вже можу собъ, памъ дальнихъ илюстрацій ощадити.

Взявши тымчасом до руки справедливіє меншості, котре спокійно, безпектично і вичорнуючи обговорює всі прагнення, свободне від великої загонності і тільки справу закону має перед очима, — то кождий оправедливий чоловік буде бути переслідуванський, що сь спокійною настінкою за важливість вибору п. Пузанія досувати не може.

И освідчуюсь отже також проти признания важності того вибору, буду відмінити його голосувати, а освідчується за вісімнадцять меншості (Оплески на лавцях).

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ

Австрійско-Угорська Монархія.

(Рада держава.) На засіданнях палати посланець минувшого тижнів висказав да-ше дебата бюджетова. При розділі VIII "Міністерство для оборони країни" в бразді між лишили голосу пос. Шенереръ и поставивъ проєктъ заведення країнської колонії для засичникъ; такою країнською колонією, по думцѣ бесідника, буде руже отпогодка Боснії-Герцогонія. Дано заклику пос. Шенереръ, що жандармерія надзвичайна свого призначення, бо служить орудіємъ при агітаціяхъ виборчихъ. Міністерство оборони країни гр. Вельтеръ гайдмѣръ отповість, якъ се звичайні хі-стри въ оборонѣ подвадливихъ своїхъ і повідомлять, що надзвичайно та рідкі випадки, а жандармерія взорічено спланувала задачу; длятого міністерство рѣшуче буде раз виникнія жалоби на жандармерію. На цю отповідь пос. Шенереръ подав факти під-ужить жандармійськихъ, а наїйтійшій що перед виборами Шенереръ всѣ стави жандармерії въ їхъ виборчому окрузі въ отали паказъ здати докладно сиралу, котрі виборцѣ наміряють голосувати за нихъ бути працітельству Шенереремъ. У тієї сторони додамо, що нигде жандармерія Австро-Угорщини не уживалась на зем

ъ разгнанії, чи може іть своїй в-
дрости, радуясьъ зъ того „ромышлего ги-
ти“, съезжъ зъ подъ Благовѣтграду, за-
новъздержаніе отъ другомъ крайности зъ
перестали на разрыванію „бебѣхонъ“, у-
зали на возможность даже сумною като-
фы, передъ которою може колись синевы
не только одна ракордонаска Русь.. Іль
таково серіозною пересторогою спаскъ зъ-
ились перестрахомъ семитской серди, зъ-
годится также и всѣмъ мыслачимъ людемъ
застановитись, якъ оминути свою катастрофу.
Безъ пустыхъ фразъ, безъ сумнои хваль-
и силою самого факту, болѣшь говорючи
якъ стырты наперу задрукованаго, замѣ-
тили украинскій мужики жійдовскіе пыта-
ны дненійшою пориду и даже недоволи-
ноказали потребу рѣшити се пытали въ
сноєбѣтъ совсѣмъ отиційный бѣтъ „ромышлѣ-
квотомъ“ Гах, Нар.

Маємо же Май, вправдѣ сице зате-
скій, або якъ у насъ часами говорятъ, зате-
скій, — але Май и поѣ господарскъ, зате-
тичий и неполітичний истерологъ сумѣ-
собѣ голову, якъ лѣто вмироювати въ

Маю „Suchy шакео, шокру шај, бедзіс тра
кіебу гај“ — ос сэль макспіма нашых зре-
шых пророків. Але сего року людзі з
помінкаюць і нашы пророкі від знаюць, че
пророкувати. Марець не був сухій, які
спльгіві, дощчым і венкую плютою, а він
почылася бути мокрый. Маємо не толькі
вал и градъ изъ неба, а знан'я при-
бавъ еще такъ называемыя „Ordensgesetz“
то дуже щедрый. Тоже можна сподзіватися
что бодай жито буде рости якъ гай,
спрапду все починае пукати и разрывати
ба пакіть ростуть грибы якъ заміські
дощи и рожій „величны красав“ , котрій да-

ко до позитивних вистав при виборах, що у нац., та Галичині, які се висказали недавно розпорядок о верховній вибору Пузьми. При розділі IX „Міністерство інфраструктури та промисловості” забирає голову чеські посли, доказуючиши більшість середніх для себе, а пос. Топіки обійтися цілком відсутнім утворення Словенії зі Словаччиною. Міністерство Конарада Аббогатті відповідає на жалоби понервідних боснийськів. При позиції „Фонду розвитку” забирає голову по разу другий від спеціалізованої літаків наші пос. о. Озаркевича в представника, які то неправильності діягота при розгляді запомога межі рукою духовенства від Галичині, також як пласти поступають дуже парциальні: тієї спланінки, котрій голосують за руського каноніка, або в іншій мірі способъ стягнули собі відміну старости північного, бувають винесено виключений більше замовлені. При позиції „Університетів” міністерство Конарада відповідає відсутніх в палаті відомою їхньою розпорядженням о поділі прасного університета на два: чеський та німецький. По тому заявленю Конрада, принадомъ польськими на правахъ, всі чеські посли, висунуті до голови из сірвій університету, зливали голосу. Зъ причини торкства підписані арх. Рудольфа перервано відходи більше суботи минувшого тижня до ходідня. Нині продовжують спеціальні дебати о бюджеті.

ЗАГРАНИЦЯ

Россия. До европейскихъ часописей разъ-наразъ доносятъ о нарадахъ министерствъ изъ генеральнѣйшой царской резиденции, въ Гатчинѣ; — однажды результаты нарадъ тѣхъ корсунденты подаютъ такъ несгодно, что каждый журавъ съ вѣрдостоинствомъ ихъ усомнится. Новѣйшии часописи головно занимаемы газеты пытавшемъ, на каку дорогу ступитъ царь: чи дастъ имъ конституцию, чи только переведе якій реформы. Тому цегерникуму выжданю иныхъ небудь реформъ приносятъ газеты и новиннейшай разрухи селянъ противъ жицокъ Саксоніетградѣ, Кишиневѣ, и по многихъ истицахъ южной Руси. Нарбдъ воо ожидасъ обѣмного надѣла землѣ, зважена податѣбы въ всиныхъ драчокъ. Искъ забѣтио, изъ послѣднихъ часописъ панована царя Александра II печать именно столична достала подѣ проектората Лорнъ-Меллена и уступившаго недавно Абазы велику свободу дискусіи праугъ экономическихъ, крестьянскихъ; пеятъ домогаласъ реформъ для крестьянства, бдноесна рѣхъщага черезъ спрапедливѣйшій надѣлъ землї и зваженіе податѣбъ, чтобы выдерти хлѣбороба изъ пазурбъ жицокъ и иныхъ „кулаковъ“. Нарбдъ ильяется, чо голоство печати буде выслушанный щось для него буде зроблено. Тымъ часомъ аступила смерть Александра II, — вступи на престоль его сынъ. Печати накануне разъярили ничего не вносати о дѣлахъ крестьянскихъ, але тымъ чиномъ не заради тому, чтобы нарбдъ не ожидавъ якого

дарунку бѣа своего нового царя. До того еще англичане "Землѣ въ Волѣ" разкинули по парастѣ множествомъ тайныхъ отоны до народа, въ которыхъ власно махюючи чорна дѣла християнства, а въ однѣй революціонной отоны до "всѣхъ добрыхъ людей" говорилось выразно такъ: "Мы знаемъ, что новый царь скоче вѣсть, простыхъ людей задобрить лиюю жаринию: докине по дѣлъ десятны землѣ, або спуститъ троихъ податѣбѣ, — все вы того не принимайтесь! Нашть кореспондентъ краковскаго "Слѹ"

десъ хонались въ зародѣ подъ землю. Монахъ отъ сказати, що рѣкъ себѣ буде на золому удатнѣй, только буде може за бо-
щю соломы а за жало зерна. Але фактъ
тѣ, що доць изъ Маю дуже радусъ людей,
те згіршеши „Mayavanscenz“ нашу во-
кновостъ. Не обѣдею при тѣмъ, разумѣєшъ,
безъ того, щобы одніи господары не за-
дростивъ другому, що на чужу нину надав-
ши а на его посуха, такъ лѣтъ ничего иль
бѣзъ дивного, що гдѣся нововырощени ви-
нинни починають киже собою вже теперъ
шарлатанъ, кго за нихъ болѣй и больше
заслуженый, въ гдѣся наставъ цвѣркнуту-
хъ очій: „а ты за бѣки?“ Такъ пр. зачу-
жено, що въ Жовквѣ мали постать „неос-
вѣніи“ можи доси сопоѣмъ міриамъ и зго-
ниамъ „прызогами законовъ“ въ одніи другу-
му маль въ „ученю“ — чи ученю —
достигъ — (но чымъ винимъ!) съ гіевомъ
хвіти: „а ты за бѣки?“ Се только пото-
ри, и мы яко тверду надю, що се
всімъ скажено ложнѣй, а виречимъ
тѣбы и не оказалось, то всѣ такї „неос-
вѣніи“ и соперництва новихъ „красныхъ
чичанъ“ устанутъ, скоро лише „Gazeta
oswѣka“ замієти насвати анахроничній не-
значности „Uber den Rechtsstaat“, написше
авторъ и пояснить кождой величинѣ, що
тє она до сего приходиться и що созначає
величина. Справдї буде.

буль тон думки, що заради першими днім нового царя буде: ступити на похідну дорогу якогось давнього хлівного комунізму, щоби та селянська злата опору пропаганди інтелігентів. Зв'ячого того виду, що на який спосіб нардія очідається і очідається парою реформ для себе, а по можливості дождається, независимий, чи вони дождається і не можуть собі згадати справи, що таку вину, — із потерпінності своєї і бачкою впадає на найближчих своихъ начальниківъ та підпорядкованихъ, на якихъ вже дієть. Таку думку висловує у походу послідніхъ против'їв юдівськихъ післярадянськихъ міжъ ярмарокъ на Українѣ и одна зъ найважливійшихъ газетъ петербурзькихъ "Порадокъ"; досить виразно вже: "всему тому лихови причини въ томъ, що никто въ Россіи не має нікакого забезпечення своїхъ правъ и не має до юго-внешніхъ о таке забезпеченіе". Крестьянські післярадянські въ Балто-Санкт-Петрбурзькій місії дуже більші розмѣри, ніжъ на разі думано. Въ кіевській "Зарї" находиться відома кореспонденція бтв' очевидцівъ зъ Слізяновограду, потрія далеко більше говорати, якъ короткі телеграми зъ Росії до австрійськихъ газетъ. Читазочі віспи бурона юдівськихъ домівъ, божниць, магазинівъ, розбитана шинкова, рабочана і тощана въ болото або въ деготь товарівъ съ юдівськихъ магазинівъ, — то пригадуються мімохѣтъ часы давніхъ козацькихъ бунтівъ съ тою ріжницею, що тепері шановано життя людське. Побуди новихъ відомостей зъ України післярадянські вже воюю затихли, а по всіхъ підозрілихъ містахъ військові патролі дуже сильно стережуть порядку.

Франція. Довга слота не позволяла войскамъ французскимъ въ Тунисѣ сточити голову битвы съ Крумірами въ гористой окрестности Абдъ-Аллагъ. Бой Тунису и Порта стараются французско-турецкій конфликтъ избавить характеру теперійшаго, лъвокального, а зробити пытають межи народного спору и въ той цѣлѣ разсыпаютъ поты до держанія, вызывающи ихъ о интервенцію противъ Франціи. Тос однакоже ни одного ни бесси ни Портѣ не помогаетъ. Извѣстчина по мае безносередныхъ интересъ вѣйти на востокѣ. Франція зайдша спротивную причину до войны съ Тунисомъ, анили крѣпость Табарку, побѣ Круміровъ, сейде имовѣрно до столицѣ бел — и піака пержава не охоче обстать за слабою Туреччиною а наражуватись на гибель Франції. И дѣйстю такъ оносталось: всѣ держаны звали пытають тунискою правою только охъ воюющихъ сторбъ: Франціи и Тунису. Вирочѣмъ французскій министеръ дѣль заграничныхъ, Бартелеми Ст. Илеръ замѣбрисъ кабинеты, що Франція не має намѣреля нектувати Тунису а лишь забезпечити яхъ свои интересы. При такомъ станѣ для Порты будобъ далеко користнѣйше замѣсть протестувати, радио порозумѣться съ Франціюю и змусити своего васала, щобы зле администрованный край звернути а дорогу постуцу и культуры. — Англія Италія высыпаютъ до Туниса для забезпечения своихъ подданныхъ по одному воен-

Нѣмеччина. Минувшого тыждня вѣнѣць въ нѣмецкой радѣ державной дебаты залѣ проспектами продвижения періодѣй законо-
дательного и бюджетового и на заѣданію
и 8 маѣ рада рѣшила, щобы законодатель-
ный періодъ (рада державы) тревавъ че-
тири роки и щобы рада державы була що-
ку скликавала, а на томъбѣтѣ скликала про-
голосъ, щобы бюджетъ ухваловано на два
и на передѣ. Кн. Бисмаркъ отже потерпѣлъ
неудачу, бо принято по его воли тѣль-
четыриздаѣтній періодъ легислативній, на
третій вирочѣть биць малу вагу покладавъ,

Правительство румунське отказалось Робінзону видати замешканихъ въ Румунії поганячихъ перстунаикъвъ, але видало ихъ въ границы королевства.

и привлечь внимание к проблемам языка.

НОВИНКИ

— Въчанье Архикля Рудольфа съ королевою Стефаніею. Для б. л. мая приехали до Шенбрунну король и королева бельгийской вразъ отъ королевыю Стефаніею и съ Клементиной. На дворцы витали изъ Цѣары и Архикля Рудольфъ, который устискалъ сердечно и колыка разы поцѣлувалъ свою арочену. Король Стефанія хотѣла Цѣары поцѣловать въ руку, однако Цѣарь не позволилъ на то и поцѣлувалъ ей въ чоловѣцъ бывшъ величайшъ притроенный, а добрая залагала численна публичность, иже ажожь репрезентанты рѣжимыхъ властей отъ складали прибывшимъ гостямъ свои лады. Подчасъ юзы до Шенбрунну отсыпались разъ-вразъ голосніи окликніи публичности. Въ Шенбруннѣ поиздѣла гости Цѣарена изъ цѣлою родиною цѣарсково. На другой день приѣхали до Вѣдиги кн. Вахін, кн. Гальгеръ прускій съ женой, кн. баварскій Леопольдъ, гр. Глинидръ съ женой, ажожь прибыла бруксельская индустрия обывала.

Король и королева бельгійскі приїхали ро́жній депутації. Вечеромъ отбувся юбль фамілійній і марішалківській, а отже изъ бургу великий баль дво́рській, коли тренавъ до півночі. Въ неділю приїхали Архіки. Рудольфъ съ королевою та гефсаніємъ депутатії всіхъ країнъ короннихъ; межи депутатію зъ Галичини були кожі Пресоса, еп. Ступницкій. Галицькі депутатії заявивъ Архіканазі, що бажають кожі познати наші краї; представлені депутатії тягнулося до 12 год. въ полуночі. Въ полуночі отбувся въ пратері фестингъ, котрий прибула такоже Найдост. Нараціяю родиною і гостями. Всюди залишає численна публічності таки мѣстцева, якъ і та, котра прибула зъ ро́жніхъ сточинъ, щобы приглянутись тому величавому ржеству.

— До рускої депутації, котра вчора скла-
ла Намісникова желані для Найд. Пары,
одили слідуючі ім.: дръ О. Оголовський
дръ Шарашевичъ бѣтъ тов. „Просвѣта“,
лл. о. Шведицкій и Площанський бѣтъ „Ру-
си Рады“, дръ Савицкій и Волосъ бѣтъ
европолигії, крыл. о. Павликій и Литинсь-
кій бѣтъ тов. „им. Качинскаго“, о. Дешкій
и „Народного Дому“, крыл. о. Малинов-
скій Яновскій. бѣтъ „Руское Матицѣ“, Гро-
зницкій и Скобельскій бѣтъ тов. „им. Шен-
іка“, На промове сесія Яновскаго отно-
вивъ намістника, що сть пріятельство при-
несе тимъ желанія и вироби щастливості“.

— Во Львовѣ обходжено торжественно
чанье Архиепископа Рудольфа. Въ понедѣльникъ въ вечеръ илюминировано мѣсто и украшено многи домы хоругвами и рѣжными
испенарентами; подчасъ того грали войско-
музыки по головѣйшихъ улицахъ, а
оперы давали въ касинѣ мѣщанскому ве-
нѣй балу. Въ второкъ рано отпразднило въ
хъ церквахъ и костелахъ богослуженіе;
катедрѣ збрались въ парадѣ репре-
зентаций рѣжихъ властей, закладывали кор-
онацій. Оттакъ принималъ намѣстника Га-
ины рѣжій депутаты, котрый складали
аппеляновѣйчайшой Парѣ. Вечеромъ от-
былъ на намѣстника великий пиръ, на кото-
рый находилось наѣхъ 600 особей.

— Зъ Коломыѣ пашуть наѧ: Ру-
цъ коломыѣскъ обходили такожь торже-
нино день вѣнчанія Архієпископа Рудольфа
принцицино бельгійскою Стефаніею. Всѣ
товариства рускихъ изъ Коломыѣ, се-

рацтво си. Арх. Михаила, філія „Промы”, філія тов. „им. Качковского”, чи-
ни і перше руске літ.-драм. тов. ви-
чи своїх делегатів, котрі становили
стать обходу торжества. До комітету
ти: Вирп. іоанн Коблянський, ж/тотце-
парохъ яко предсѣдатель, п. Кульчиц-
Григорій, директоръ школы головнои яко
універ предсѣдателя, п. Грушеви-
чъ, учитель гимназіальний яко секре-

и ил. Александръ Агонсовичъ, вѣль аббѣръ, Адольфъ Решитиловичъ, ц. дьюнинъ судовыи. о. Николай Ленинъ, хить гимназіальныи, Ромуальдъ Пере- профессоръ гими., Михаиль Вѣлоусъ, титуль друкарнъ, Издоръ Трембицкій, ель народныхъ школъ, о. Михаиль цкій, гр. кат. нарочъ зъ Вербѣжа, и винъ Блоньскій, издашнинъ. Программа
ду русского сего торжества слѣдующа:
год рано служба Божа въ руской цер-
кви архієпископъ; о 11 $\frac{1}{2}$ год.ложила де-
ца руска, складавшаяся зъ предсдѣлте-

реюто изъ жажды желания для найдостойнейшей Пары выразила звонкий чувства прелестности и яркости коломенскихъ Русинъ для панюю Династии. Вечеромъ будь окраинъ павильонъ выставочный, именемъ транспарентомъ представляющій Архиепископа Рудольфа и его найдостойнѣшую суджену принцесу Стефанію, а лампы на бокалахъ помѣщены представляли начатковъ руки буквы *R* и *S*. Вънутри павильона, украшеномъ хоругвами национальными, ото градо руское товариство драматичное: "Подграбане". Такожъ и молодѣжь гимназіалька, склонивши противниками руское народности передъ правительствомъ за страшные московофильство, обходила очевидно по своемъ школьному будильнику со торжествомъ того самого дня о 4 годъ по полуодинъ. Въ программу входили работы одного профессора, одного ученика, при декламаціяхъ, а именно одной немецкой, одной русской, одной подсѣбной, хоть эти ученики вѣтвѣвались два раза отъѣзжими и кроме того и часть инструментальна въ достойный способъ будь заступлена. Торжество отбуковало за инициативою теперѣшнаго заступника директора, п. Александра Борковскаго, памаркованаго *Gaz. Nar.* словами: хвалебного памѣтъ вашимъ Русинамъ. Рада жѣста дала сего дня для убогихъ обѣдъ на 300 особы, 150 жидовъ и 150 христіанинъ. Вечеромъ будь загалка илюминациіи и походъ съ смоленскими.

— Зъ Угрынова, въ сокольскомъ, на рос-
сийской границѣ пишутъ памъ: Для 10 и.
о. мал, яко день вѣличанія Цѣсаревича Ру-
долфа съ княжною Степанікою обходжено у
наст дуже торжественно. По торжествен-
нѣи богослужѣнію сальвы зъ моздѣровъ ги-
щали народно торжество, а вечеромъ цѣлый
рионъ и все наше колиско историчне мѣ-
сточко, двоимъ наворотами бурене, а генера-
майже зычайне село, — ловѣло изъ сѣтей
удачной излюнинії. Въ ринку буть такоже
устоеній гарній транспарентъ съ написа-
ми: «Рудольфъ и Степанія».

— Зъ Гусатынскаго пишуть намъ: Въ Орѣшківцахъ въ нов. гусатынскому появившемуся тамтого тыждя жандармъ учителя п. И., глядающа за книжками „Просвѣты“, остерѣгающа его, что если мае якій книжки зъ „Просвѣты“, то нехай отдасть добровольно, бо иначе подыбла его еще больша кара. Чинъ се не очевидне надъужитъ власти жандарма, который робитъ у спокойнаго человѣка нападъ, шукаючи за дозволенными цепурою книжками? Отзыываемся до отвѣтной власти, чтобы на будуще научила свои подвластны органы, за якими книжками нахъти они глядатъ.

— Впос. дръ Емиліанъ Огоновский, нашъ многозаслуженный профессоръ университетской, заслуженный именованый краковскою академіею наукъ членомъ корреспондентомъ.

— Впоследствии Издоръ Шараневичъ, заслуженный польский историкъ, на засѣданіи выдѣлу исторично-философическаго Академіи наукъ въ Краковѣ днѣ 3-го мая с. р. отчиталъ вступную и подать короткое содержаніе своей працѣ и. и. „О лѣтописныхъ и хроникахъ литовско-русскихъ XV и XVI вѣка, а особенно о лѣтописи величества литовскаго и жоминскаго“. (Рукопись библіотеки Рачинскихъ въ Познани; копія изъ библіотеки закладу Оссолинскихъ во Львовѣ). Прелекція подала способъ обговоренія гдѣкоторыхъ квестій, дотычащихъ дальнѣшаго выдавництва жерель русскихъ въ „Monumenta Poloniae historica“, котрой однако же въ цѣлости находилась до чинности комисіи историческо-академической во Львовѣ. Цѣлину тую працю принято съ великою симпатіею и належитъ упомянуть. „Gazeta Lwowska“ вѣрила свой против австрійской старопольонизаторской тенденціи величать лише померкій славословія польско-реставрацій, а консеквен-тно мовчать о житіи и дѣлахъ Русиновъ, подаючи оправданіеъ зъ засѣданія кр. Академіи наукъ съ замѣромъ промочала о повышшомъ отчитѣ дра Шараневича, хотій панѣть краковской „Славѣ“ подать о нѣмъ вѣстку. Чи напѣть науковѣ працѣ Русиновъ будуть вже солено въ очахъ урядової Газ.

— Рускій народный театръ подъ дирекцію О. Бачиньскаго бѣльде сини днами зъ Перемышля до Стрыя, где зачно дна 2 (14)

— На памятникъ Вербицкого възынули представлени русскаго народнаго театру, занаго дни 16 (28) о. и. въ Переяславль, следующи жертвы: Вирен, крылошаин Шашевичъ б зр., Юзичинскій 2 зр., Лукашевія 2 зр., Ильинскія 1 зр., Воч. об. Манюковъ 1 зр., Куцерыбъ 2 зр.; разомъ 30 зр.

— Въ Дорошовцахъ на Буковинѣ засновалася руска читальня заходомъ звѣстного ашаго патріота, Евзенія Андрѣїчука.

— Въ Коропци поп. золочевскаго обокраини невыслѣдженій доси золотѣй церкви, заравши около 90 зр.

— Да пады позѣтованіи въ Надѣбрѣ

